

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócni
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš,
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćni ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Ziwnosc je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske łopjeno

W Budyschinje

19. oktobra 1930

Bauzen

Samolwity redaktor Jarak Wyrzacz w Nohaczizach. — Čižkcz a' nallad Šmolerjez Inihicziščacernje a knižarnje, šap. dr. i wobm. rul. w Budyschinje
Wutħadza kóždnu kobotu a płaczi šchtworczlětnje 108 kotnych pienjeztow

18. njedźela po štwjatej Trojizy.

Phil. 4, 7.

Hdnj chze ewangelski předar kłětku wopušćizic, wón drje Ɣo njemóže rjeńšcho i poŔkucharjemi rosžohnowac, hacž i tu-
tym snatym a hłubokim japoschtokim postrowjenjom: „Měr
Boži, kotrnj je wyschichi dnžli wšchitkón rosum, šđerž a wo-
barnuj wašche wutrobny a myšle w Khrystužu Jesužu!“

W čłowškim žiwjenju je došč wězow, kotrež nam měr
dušche rubja. Tež stari ludžo na wumjenku hiščezje na to
škorža. Tuž kemschi kħodžimny, so bnychny Boži měr w Jesužu
Khrystužu pytali. Hdnj kemscherjo natwarjeni šašo do šwo-
jeho doma džeja, je měr Boži w jich wutrobach. Měr Boži,
tał Pawoł pšchipomni, je wyschichi dnžli wšchitkón rosum.
Hdnj šebi to nadrobnišcho rozpominamy, dnrbinny šo drje
prašhecž, hacž chze Knješowny japoschtok i tym rosum ša něšto
njewažneho wobhladacž abo hacž je rosum wyšoka mōz du-
chowna, kotruž jenož Boži měr pšchetrijechi. Šchtōž by w hor-
dojczy šwojeho rosuma wo wšchěch wězach mudrował, pšheczi-
wo Bohu morłotał a na wšcho šwarik, temu by rosum žaneje
dobreje šlužby njewopokašał. Rosumej šu wšchudžom mjesy
štajene, najbóle, hdzež šo wo najwyschiche praščenja jedna.
Hdnj pak šchtō w ponižnoscy a pobožnoscy šo wo rosumjenje
wšchitkich wězow prózuje, temu je rosum najlěpšchi grat mu-
droščezje a tež bohapóšnacža.

Rosum dže po prawom na wyšoke myšle, haj na najwysch-
šche. Prawo je tajka jara wyšoka wěz, a Jesuž je prajik:
„Šbōžni šu czi, kiž šu hłōdni a lacžni po prawdoščy, pšche-
tož woni budža našycženi.“ Kał je tola pšchewišchu mēru

čzežko, we wšchěch wězach prajicž, šchtō je prawo! W čžinicž
štajnje, šchtōž je prawe, to je hiščezje wjele čzežicho. Kōždn
mōže a dnrbi pšchihłōžowacž, hdnj šo praji, šo tam, hdzež
prawo knježi, je tež mēr a šbože, porjad a šwoboda. Potaj-
kim, hdzež prawo njeje, tam tež njeje žaneho mēra abo šboža,
žaneho porjada, žaneje šwobodny. Kałte wōtre wojowanje wo
prawo a prawa je mjes ludžimi a mjes ludami wšchudže na
šwěczje! Tuž drje nam našch rosum praji, šo mōžno njeje, we
wšchěch wězach połne prawo pšchewješč. Dnrbinny pšchezo šo do
toho namašacž, šo njeprawdoščezje knježa, šo njemōžemy ženje
šo połneho mēra a šboža šo wježelicz, šo šjawnny porjad šo
nam njelubi a šo žadanje po šwobodze njeje špokojene.

Tač čłowšta wutroba do štracha a špytowanja pšchidže,
čłowšta myšl do njewěštoscy šapadnje. Šchtō mohł špokojom
bnyč i čłowštimi wobštejnoscžemi a šakonjemi? Šchtō mohł
wěricž, šo hdy budža wšchitžny ludžo špokojom? Haj, je šyža
mōžno, šo šo wšchitke čłowške wězy po najlěpšchim prawje ša-
rjaduja a šo wopravdže budža šo wšchitžny tajkemu prawu
podčžiknyč?

Šchtō je kšchescžijanstwo? Kšchescžijanstwo je duchowna
mōz, kotraž wšcho prawo wyšoka štaji, ale tež šwětnu myšl,
kotraž pšchegara na šemškich kublach a prawach wižny, šacžiknje.

Měr Boži, kotrnj je wyschichi dnžli wšchitkón rosom, dnrbi
wutrobny a myšle šđeržecž a wobarnowacž. My nětk rosumi-
my, šo to rēka: hdnj njeprawdoščezje čłowješkeho žiwjenja wu-
trobny do njemēra a njespołnoščezje štaji, mōže jenož Boži
mēr ju šđeržecž, šo žaneje šchodny njecžerpi; hdnj čłowške
myšle kħablaja, mōže jeno Boži mēr je wobarnowacž pšched
čžemnoscy a njewēru. Takle wjele njeprawdoščezje widžicž a

pod tym czerpicz, to něšto rěta. Ma Bóh hišćje wodjenje wšitkich wězow we swojej mudrej a móznej ruzy? To je pšće wšcho czežte praščenje sa našču wutrobu a myšl! Mň tola nočzemny wěru šhubicž, mň Bože dla nočzemny morſotacž. A tež wot toho, šhtož šmny jažo Jeſuſowi wěrjazny sa prawo ſpóſnali, njechamny wotpadnycž abo wotſtupicž.

W Jeſuſu Khrystuſu pytajmny měr i Bohom! To je taſ kraſne, ſo wšitke ſemſte wězny a prawa nam njemóža wutrobu a myšl wo ſnutſtowne ſbožo pščinjeſcž. So ſo nam naſche njeprawdoſcže wodawaja, to je nuſniſcho, hačž ſo ſo nam po naſchej myšli wšitke prawa na ſwěcže doſtanu. Tež hdyž ſa prawo ſwojich lubnych wojujemny, dyrbitmny do njewuſpěcha ſwo-licž a Bohu Knjeſej wšitko porucžicž. To je tež myšl ponižneho ſpěwarja, kiž naſ wucži ſo modlicž:

Wšchón naſch roſom i mudroſcžu
Je cžma, mny ſmny bładne džěcži,
Hdyž twój Duch naſ i jaſnoſcžu
Eſwojoh' ſłowa njerofwěcži;
Dobre dyrbiſch do naſ plodžicž
A naſ k dobremu ſam wodžicž.
Samjeñ.

Kermuſcha.

Dženſa je ſo tutomu domej ſbožo doſtało. Lut. 19, 1—10.

Šłóž: Kaſ rjenje ſwěcži ſernicžka.

Kaſ wulke tola ſbožo je,
Hdyž Jeſuſ je na hoſpodže,
Měr, troſcht da woſchewjazny!
Kaſ ſbožowna je wutroba,
Kiž horje woſmje Jeſuſa.
Ma i nim najwjetſche ſchazny.
Radu, hnadu — je wšchoh' cžěſna
Duſcha tyſchna — ma, kiž proſny,
Jeſuſa we ſebi noſny.

Do domu ſbožo dawa Knjes,
Wón ſwojich wjedže do njebjěſ,
O kaſka je to radoſcž!
Hdyž jeho ty chzeſch horjewſacž,
Chze pola tebję pšchewwacž,
Chze dacž cži ſboža nadoſcž.
Dženſa, dženſa — Knjes dže k tebi,
Blize k ſebi — chze cže ſcžahnyčž,
E nim taſ móžeſch k njebję cžahnyčž.

Tež ke mni, Knježe Jeſu, pšchindž,
Pój, lubny mój, pój, nimo njeñdž,
Pój, woſtañ pšchi mni tudny!
Tež ja chzu tebję radny męcž,
Eso na wutrobje twojej ſhrěcž,
Kiž ſym taſ jara ſhudny.
Tež ja, tež ja — ſam ſa ſebje
Chzu męcž tebję — hnadu twoju,
Ebóžnu cžin ty duſchu moju.

Dom ſchěſcžijaniki wjeſel ſo,
Kiž Ebóžnika ma ſwojeho.
Tam lubo maja jeho.
Tam bydli měr a jednota.
Tam ſpěwaja a džěkaja. —
Tam njeje duſcha ſteho. —
Mój dom, twój dom — hěta Boža,

Hdyž ſo ſboža, — kiž tu proſcha,
Cžahnoh', wěcžnoh' wjeſlicž móža.

J. W.

Čłowjeſ - wědomnoſcž - ſamofnicženje.

(Poſtracžowanje.)

Nicženje dže i čłowſkim poſtupom. Čłowjeſ poſtupuje je ſwojim wjedženjom wo mozach a hrědkach, kotrež w ſemi a jeje roſtlinach a ſtworjenjach tſja a ſdobom načožuje wjaz a wjaz hrědkow, nicžicž ſwoju ſtrowotu a ſwoje žiwjenje. Starny hrědk pšchi tym je jemu alkohol; nowe ſu ſo pšchidžěliſte: nikotin, kofſein, opium, koſain, morſium a druhe. Šhto móže woblicžicž, kelko čłowſkeho ſamoženja, ſboža, žiwjenja runje tute dobytki čłowſkeho poſtupa lětnje a wšchědnje nicža!

Runje i tutym poſlednim pokaſtom ſmny tam, hdyž chzynamny. Čłowjeſ je ſebi pšchiſwojiſ tu ſłowo Bože je ſpocžatka ſwojeho bycža: „Płódžtaj a pšchiſporjejtaj ſo a napjelntaj tu ſemju a cžintaj ju ſebi poddanu a knježtaj na rybach w morju a na ptakach pod njebjěſkami a na wšchitkich ſwěrjatach, kiž na ſemi laža!“ Ale čłowjeſ je tu połojećnatny woſtaſ. Wón je ſebi, ſo ſepjerajo na to, ſo wón knjes a křona ſtworjenja, pšchiſwojiſ to „poddanu“ a je ſebi wjedžaſ a wě ſebi wjele na to, ſo ſebi wšcho podcžijnyje, ſo ſebi wšcho poddane ſcžini, a je ſo maſo, pšchemaſo wo to druhe ſtaraf, wo to „knježtaj“, wo to „knježenje“. K tomu ſluſcha wjaz hačž k tomu, něšto podcžijnyčž, pšchewinnyčž, k tomu ſluſcha wjaz mudroſcže, wjaz duſcha, wjaz mudroſcže i bójſkeho Duſcha, woſebje wjaz duſcha, kotrnž do hrědka hlada a wobmyſluje a powažuje — a potom čłowjeſa pohnuſa po tym cžinicž. Taſ je čłowjeſ wunamaſaſ a wunamaſaſ a twariſ a twariſ, njedžiwajo na to, ſhto i teho budže. Šlaj, maſchinu, kotraž je ſa pšchikad nam prjedny hižo mjenowna. Šhtoſa, hdyž čłowjeſ taſ dale twari maſchinu a ſažo maſchinu! Čłowjeſ wucžeri ſo ſam i džěka a i warby. Abo hdyž čłowjeſ ſo dale dobytka do ſemje a do jeje nětkle hišćje wuputannych po- tajnych mozow abo do powětra a jeho dalokoſcžow abo hdyž ſebi ſwěri, ſa hwěſdami pšchimacž — a hdyž wšchě tute mozn ras pšchindu na čłowjeſa, kotrnž chzynſche je poddane męcž, ale paſ to „knježicž i mudrym duſchom“ njeſamoh! Potom pšchindže tón kónz: Čłowjeſ ſo ſnicži ſe ſwojim poſtupom, jeli ſo tutón wotměrjenny jenož na to „knježicž“, niž paſ na to, ſhtož čłowjeſkej na dalſche a pšchezo dobre a pšchihódnje, niž paſ na to, ſhtož čłowjeſa wucži cžinicž we wěrnej mudroſcži duſch, kotrnž i Božim duſchom we wěrje ſawjaſanny.

Chzeſch-li ſa tole pšchikad, kotrnž tebi tutu myšl roſ- jaſni, wſmi něšto ſe ſpocžatka čłowjeſtwa, njech wono tež to poſlednje njewoſnamjenja, tola paſ to, taſ bywa čłowjeſ křloſtanny, dokelž chze bycž tam „knjes“, chze bycž taž Bóh. To je twar babiloniſkeje wěže a roſproſčenje čłowjeſkow. Čłowſka wola chzynſche tam tež to ſwoje a i tym to, ſhtož pšchecžiwu Bohu. A wona jo njedozpi. Čłowjeſ podleža, bu křloſtanny.

Jeliſo to, ſhtož tu prajene, nětk prawe, njeje to potom ſtyſkapoſny wuhlad ſa čłowjeſkow! Je! Eſnadny troſcht je: to traje hišćje lět tyſkazny! Troſcht njepomha tu. Wo to dže, ſhto čłowjeſa wumóže! Jeho wumóže to ſpóſnacže, ſo čłowſki duſch, ſo čłowjeſ nihdy njebudže knježicž na ſemi a jeje mozach ſebi k ſpomóženju a k ſbožu, křiba ſo čłowjeſa duſch ſo ſjednocži we wěrje i Božim Duſchom a ſo napjelnyenny je ſpóſnacžom Božeje wole a Božeho wjedženja, poſtupuje,

wupřehstrěwacj kwoje knježstwo do wšchěch kónčžin semje a k wěta, wjedžo, so wón tón semski wšchěche teho semskeho nje-
přichindže khiba přehes k mjerca. A jeho k mjerca a sniczenje
tež je, hdnž wón w kwojim čłowěskim krotkowidženju měni,
kibi podcziknycj jene po druhim, semske a njesemske, doniž
tež nad požlednim i knjesom njebudže.

Přichlady, kotrež nam wosnamjenjeja to, ištož čzemj
i tutym prajicj, mamj w stawisnach čłowěstwa. Hlaj, wšchě
ludj, kotrež k wěru a nabožinu sanjechate, k so i tym kame
do sniczenja storczike, n. přch. Rom.

A dale a druge. Nětkle k nam přiche wo wurjwanjach
w Mešopothamiskej, w domisnje Abrahamowej. Wurywanje
jewi, so je tam lud kndlik, kotryž w kwojej kulturje staršči a
kndž wšchěchi hacj Egiptowšči, kotryž mějachmj do kha so
přeni lud wědomnosčje a wučzenosčje. Šchto je to tam do
luda bylo? Čžehodla je k šhubik?

(Kotracžowanje.)

Wokrježny žyrkwinski ksejm Budyskeje eforije.

Požlednja šhromadžina žyrkwinskich jastupjerjow Bu-
dyskeje eforije w lěče tutoho lěta bě wobšamtnyła, hiščeje
do synody w oktobrje druhu šhromadžinu swolacz, so by sy-
nodalam kwojeho wokrježa hiščeje kwoje přehčja a proštwj
wo tak waznym šakonju wobkadžanja šarskich městnow přeh-
podała.

Tak šendže k pondželu 6. winowza wulka licžba žyrk-
winskich šapóštanow a jastupjerjow a kšchěšche po powitan-
škich kłowach a po nutrnej narěči k. šuperintendenty Křoh-
liča, šažženej na Přetrowe kłowo: „Budžče přehčjo hotowi
k šamotwjenju“ —, tš referaty knjesow šynodalow Budysko-
Kamjenskeho wokrježa a to k. wšchěšeho stud. dir. Čišen-
šchmidt i Budysčina, šantora Krawza i Šornjeho Wuješda a
šararja Šahna i Wullich Kědarjez, kiž k šdobom jako nowo-
woleny šynodala přehedštaji a k wój džak ša dowěrenje wu-
praji. Kóždnj měješche wosjewicj „kwoje myšle k wobkadžanju
šarskich městnow“.

Tš dypki běchu to, kiž najbóle šajimowachu: 1. § 4 po-
šaja tš pucje k wobkadžanju: a) přehes wólbu wokřady po na-
mjecze patrona (tak hacj dotal wot 1873 ksem), b) přehes po-
wołanje krajneho konsistorštwja (tak mjen. kollatio libera,
c) přehes wólbu wokřady kameje (nowe w Šakškej). A tomu
měnjeshche k. wšchěšči stud. dir. Čišenšchmidt, so tutón namjet
pošaja přehewjele pucžow, jednory by lěpšči był. Prawa kon-
sistorštwja maja k požknlíč k lěpšchemu žpěje krajneje žyrk-
winskeho jastupjerja, žadašche požknljenje prawow jenotli-
weje wokřady. A knjes šarac Šahn hladašche na tute čžejke
praščenja se štejnisčja „ludoweje“ žyrkwinske, kiž ma k wob-
nowicj wot nutškach a žadašche powjetščenje powołanja do
šarskich městnow přehes konsistorštwjo.

2. § 7 namjeta praji: „Duchowny móže k přehkadžicj
wot konsistorštwja do drugeho šarskeho městna tež přehčjiwo
jeho woli, hdnž jeho přehkadžjenje kluži k lěpšchemu krajneje
žyrkwinske.“ Wšchitž tšjo knjesojso k přehčjiwo tajkej přehkadž-
žjowanškej móžnosčji wuprajichu. Štate prawo duchownych
ma k šachowacz. Wokřada njeoštanje přehes tajki šakon wjazj
prawa.

3. § 18 wopřichija hiščeje něšchto žple nowe: „Najwšchěšča
žyrkwinska wšchěnosč přehštaja šuperintendentow.“ Š tym
budže eforus žyrkwinski šastojnik, šchtož k nješkmě na žadyn
pad štacj. Šso porucj, so přeni šarac eforije k woli ras wot

konsistorštwja, ras wot wokřady, kndž tež tak, so šararjo tu-
toho wokrježa kwoje měnjenje k namjetej wupraja. Knjes
šantor Krawz hiščeje přehšpomni, hacj njeby tež k žadačo,
so Budyski eforus kerbšž móže a so k kerbške wokřady po
móžnosčji se kerbštimi duchownymi wobkadža?! Štate žada-
nje k lěpšchemu našcheho lubeho kerbškeho luda, kiž njeje hacj
dotal bohuzel žane dopjeljenje namakačo!

Šo kłowach džata knjes šuperintendenty Křohliča k wo-
twěri žiwa rosmokwa, kotraž pošaja wšchělate měnjenje přeh-
tmnych. — Bližšča šynoda, kotraž k 21. winowza šapoczne,
budže k i tutymi waznymi wěžami šaběracj. Bóh daj, so by
wšchitko, šchtož k wobšamtnje, bylo k lěpšchemu našchěje ewan-
gelškeje lutherškeje žyrkwinske a k wutwarjenju Božeho krale-
štwja mjes našchim ludom. R. = L.

Žyrkej a štat.

Šserbski šuperintendent. Knjes šynodala šantor Krawz
je k na požlednje šhromadžinske Budyskeho žyrkwinskeho
wokrježa prašchal, hacj njeměli Šserbska přehi škladnosčji no-
weho šakonia wo wobkadžanju šarskich městnow žadacz, so by
šuperintendenty Budyskeje eforije kerbškeje rěče móžny
był. Šserbska nješku kwoje žadanje, kotrež běchu přehi no-
wosarjadowanju Ružizj šajili, špušchžili, mjenujž kibi
žadacz kerbškeho šuperintendentu ša wšchě kerbške wokřady.
Tuto žadanje wobšteji hiščeje. A i teho ščžehuje, so mělo k
nětkle tuta škladnosčj wužicj ša to, so by k žadačo, so by
šnajmjenšča šuperintendenty Budyskeho wokrježa, kotryž
telko kerbškich wokřadow jednoci, kerbškeje rěče móžny był.

Konfordanza

abo šapiš šapoczatkow kěrlušchotowych štučkwow
i nowych kerbškich špěwackškich.

Šarac Richter.

5	Uch, přehihotuj k na tón čžak	756,	2
	Uch haj, došč wopšakowacz njej'	756,	4
	Uch, Wótče, přehkryj moje škóšče	757,	6
	Me Bóh Knjes šawěščje	766,	4
	Uch, nočžesh ty k šmilicj	785,	5
	Uch, šetkaj jeho tudj, ty kšča	786,	6
	A i knihow nam k wučžita	789,	3
	Uch, hdn by čžwila poškatnych	790,	5
	Uch, wjedžče mje wšchal wokoło	792,	5
	Uch, wopušchčžče semju	801,	2
	Božo wješ'le špoczšinamj dženkša	1,	1
	Tyč, kiž b u ch u B o ž e džěčži	1,	4
	Tym, kiž k twojom b l i d u pónđu	1,	6
	So b j našch k wěrnj Šbóžnik był	2,	2
	O wulka B o ž a dobřota	2,	3
	Bóh, kotryž wšchitke štworjenja je ščžinił	2,	4
	Tym běda, kiž čje njewošmu	2,	7
	Budž Bohu Wótčej na njebj	2,	12
	Kaž twój přehchod hnadny bě	4,	6
	Budž, o žyrkej, džakowna	6,	4
	Ša wot čžerta běch jatj	7,	4
	Bóh dari šnowa po hnadže	10,	2
	Kiž kš i wótžom runj Bóh	12,	6
	Čžejšč budž Bohu Wótčewi	12,	8
	Wokřal bližicj budže k	13,	7

Esó žamo wě, so žo i tutym žadanjom nicžo njepraji pšecziwo superintendentej, kotruž nětkle tuto sastojnstwo sastawa. Žadanje, so by Budyšski superintendent žerbsteje rěcže móžny był, je jenož scžěhwł teho, so pšči nowosarjadowanju tužiskich wotkřežow njebu wusprawnjeny namjet Eserbow, žerbstu superintendenturu se žerbškim superintendentom dostacž, pšchijaty. To pak njeje wina Eserbow! Tuž potajškim maja Eserbja wšchu pšchicžinu, nětkle pšči tutej noweje sškadnosći i tym žadanjom pšchicž, so by sa Budyšski wotkřež pšchezo superintendenta postajeny był, kiž by žerbsteje rěcže móžny był.

„Katolska žyrkej pšecziwo Hitleram“, tak pišče „Katolski Požol“, a podobnje žmy hewat w nowinach cžitali. To je daloko žahaze a wusnamne sakrocženje a wustupjenje katolskeje žyrkweje. S „Katolskeho Požola“ pšchewosmjemy tši wožebite dypki i tuteho sažadneho wosjewjenja pšecziwo tutej w pošlednich wólbach tak sežynjenej stronje. „Biskopški generalny wikariat w Mohucžu — Mainz — potwierdža, so je biskop dr. Hugo duchownym žwojeje diezešy žlědowaze porucžil: 1. Kóždemu katolikej je sakasane, sapišany žobustaw Hitleroweje stronny bncž. — 2. Esobustawam Hitleroweje stronny njeje dowolene, žo šhromadnje pšchi katolskich pohrjebach abo druhich žyrkwinskich wuhotowanjach wobdželicž. — 3. Kaž dołho jedn Katolik jako sapišany žobustaw Hitlerowej stronje pšchizkušcha, nježmě žo i žwjatym sakramentam pšchipuščicžicž. — Po mēnjenju Mohucžškeho generalneho wikariata žo sapišany žobustaw politiskeje stronny jeje sažadow dzerži. Program Hitleroweje stronny pak sažadny wopšchija, kotrež žo se sažadami a wucžbami katolskeje žyrkweje nješnježu.“

Wšchelafe i blisťa a dalofa.

— W Budyščinje stej žo 10. oktobra katolskej wožadze rosžohnowatej i dotalnym biskopom drom. Schreiberom. Tutón bu sa přenjeho biskopa Barlina powołany. Sakšy katolicojo wocžakuja nětk powołanje noweho biskopa.

— Eserbste žony maja tež žwoje towarštwó, to džemež tež tu sapišacz. Niž dołho, so bu sałożene a hižo móžachmy we žurli Eserbškeho Doma žo swježelicž na rjanej wustaježny, kotruž bě towarštwó wuhotowalo pod hežlom: „Wo žiwjenju a džělawosći žerbsteje žony“. Tuž njech mlode sšednocženštwó bórij jich wjaz a wjaz žerbškich žonow dobudže do žwojeho žyška. Pšchedžndla je knjeni Wjelina i Buzez.

— S wožadow. W Nježwacžidle bu sapotajany nowy kantor knjes wucžer Kaußendorf i Hornjeje Šórki.

S Malešhez. Rědy hdy je žo žerbste „Romhaj Bóh“ jako postrow a pšecže w pošnym smyžle žłowa tak wuprajicž mělo, kaž nad farškim domom, kiž je po 28 měžacžnym wuradžowanju, jednanju a twarjenju tu 28. sept. pšchi najrjeiškim žłoncžnym wjedrje žo pošwjećil. Božu pomoz běchu žebi wobudlerjo žary husto wuprožyli, jako by mokrota we delnim pošthodže stupala wyšče a wyšče a by pšchi hubjenny-maj starymaj wyhnjomaj strach hrošł, so wožen wudry. W meji šłoncžnje, jako běšče pjenježne praščenje šhudane, i twarjenju farškeho doma a pódlanškeho twara i paczerškej a wožadnej salu dóndže a w juniju, jako ewangeližny na wěru-wušnacže w Augsburgu 1530 žwjedženšy spominachu, žo twar šbėhazše. Wospjet je žo, kaž je žo hižo pšchi pošowanju rózłneho kamjenja wuprajiko, so dyrbi twar w tutym lěcže runje sa wušnacže pšaczicž, so dže žebi Malešchanska wožada i nim žnamjo wušnacža sa to postajicž, so dyrbja w farškim domje hacž do pošdneho pšchichoda duchowni bndlicž a škutkowacz poš duchu ewangeliškeje wěrnosće a mlodžina žo wocžahnyčž, kiž je wótzow hódna. Njech je tež to wušběhnjene, so je žo sa twar dobrowólne wjele wješbow a twarškeje potreby woprowalo jako žnamjo woporniweje myžle, haj i farškim twarškim woporom, kiž je na 300 wožobow podpšako, žo tež na někotre lěta hiščče nadžijepolne žwědcženje wotpožoji. Nětko žkuzi i Božej pomozu Malešchanski farški dom fararjam a wožadnym. Njech žo dopjelni, šhtož wyšče sašupa žo napšža jako žwjećenje žłowa i superintendenty Tröhliha: „Anježe, měj žwojeje wocži wotewrjenej nad tutym domom wo dnjo a w nožy.“ Šwjedženška hodžinka se špěwanjom poš syntami pošaurow je žo wěcže do wjele wutrobow poštomnych šaryla: „Anješa šhwal dušcha, móžneho krala wšchej cžescže.“ Tak njech dale klicž. Pola starých a mlodných. Tež pola mlodžiny, kiž je sa dohotowanje paczerškeje ištwy tele pošlednje dny na žo wšaka dobrowólny wopor šwescž. Njech žo šchpru-chaj šala tak dopjelnitej: „Tón Anjes je mój paštyr“ a „Měj w pomjatkju Žesom Khrysta!“

Lupjanska wožada, kotraž běšče hacž dotal jenož wožobinska wožada (Personalgemeinde), je žo pošběhnyla poš wobšamknjenju krajneho konsistorštwó sa territorialnu wožadu, kotraž nětko wopšchija wšy: Lupoj i Lupjanskej Dubrawku, Bronjo a Radwoč i wušaczom „Čorneho Šodlerja“, kiž dale žkuzcha do Nježwacžidlskeje wožady. Potajkim stej žo hajnkownja Buzowka (Forsthaus Boda), kiž žkuzšesche hacž dotal do Minakalskeje wožady, a Radwočske ryczeršubło, kotrehož wobžedžerjo běchu hacž dotal pšchipožajani poš Nježwacžidlskeje wožady, wot 1. haprleje tuteho lěta šafarowanej poš nascheje wožady. My žo wježelimy, so našcha wožada nětko žyšk tworí, a witamy tute nowe šawy našcheje wožady poš njeje.

Bóh pohlada žam na ludži	16	3
Šyž Bóh tu žlabosć wuhlada	16,	5
Kiž bě w Wótza kline	17,	2
Ja škapam tu! Šdy by do woblicža	18,	2
Ja škapam tu! Čže rad bych žohnowal	18,	3
Šsyn Wótzow, Bóh wnyžoki	23,	5
Bóh žo na hrěšnikach žmili	24,	4
Wón wotrocžł bu	25,	7
Džen wježela, kiž Bóh nam da	26,	11
Bóh, kiž wot wěcžnosće knježesche	27,	3
Šlaj, to Anjes Khrystuš, našch Bóh je	28,	3
Budž witany. Šsyn krašny hósč!	28,	8
A hdy by wšchón žwět ščeroški	28,	10
Nětk, moja dušcha, Boha šhwal	28,	15
Šhto mohł wšchat Bóh nam wjazny dacž	32,	2
O Šsyno Boži ty	33,	2
Blyšččž tutón myžł nam dawa jažnu	34,	3
We Bethlehemje Davita	38,	2
So bychmy dopomnili žo	50,	3
So był cžlowješ bohaty	52,	3
Bóh na naš tu žo žmili	53,	5
Čže, Šsyno Boži, pošžymy	54,	2
Šdyž Bóh Anjes žam našch pšecžel je	56,	3
Šdžerž žwoje Bože žłowo nam	58,	4
To budž našche wobšamknjenje	59,	2
Bóh je hacž dotal i lutej hnadu	60,	3
Šdyž běchmy w šchizju trošcha žadni	60,	6
Budž blyšččž našch na dnju šboža	63,	3
Tak budža i nami w hromadže	64,	6
Potajna bě rada Boža	66,	3
A ludam, kiž bě wobdaka	68,	3